

Zápis ze zasedání

Výbor proti mučení a nelidskému zacházení

Datum: 4. října 2023 od 14 do 17 hodin.

Místo: Budova Úřadu vlády ČR v ulici Rytířská 31, místnost BEZO

Přítomni:

Hosté:

Omluveni:

Sekretariát: J. Machačka (tajemník Výboru), M. Crha (tajemník Výboru pro práva cizinců)

Program jednání:

1. Úvod

- Představení programu (*M. Matiaško*)

2. Informační blok

- Informace o činnosti Pracovní skupiny pro efektivní trestní justici Rady vlády pro lidská práva (*L. Ouředníčková*)
- Informace o Akčním plánu k tématu deinstitucionalizace, o průběhu procesu a o využívání zdrojů z Národního plánu obnovy (plnění úkolu ze zasedání dne 30. 06. 23; *J. Vrbický*)

3. Diskuse případu ve věznici Světlá nad Sázavou ve vazbě na skutkovou podstatu TČ Mučení a jiného nelidského a krutého zacházení (§ 149 zákona č. 40/2009 Sb.)

- Představení případu a shrnutí právního problému skutkové podstaty (*P. Doubek*)
- *Výbor se mimořádnými událostmi, k nimž došlo v posledních letech v několika věznicích, zabýval v rámci zasedání ve dnech [13. 01.](#), [30. 05.](#) a [30. 09.](#) 2022 (zápisy jsou k dispozici na vládních webových stránkách v sekci Výboru proti mučení).*
- *Anonymizovaná rozhodnutí k danému případu, zprostředkovaná J. Dubjákem (Centrum pro lidská práva a demokracii), jsou přílohou tohoto emailu.*

4. Implementace rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věcech [B. Ů. proti České republice](#) a [Sládková proti České republice](#)

- Představení závěrů z kolegia expertů a otázka vhodného pojetí implementace (*M. Kaštyl*)

5. Závěr

- Datum a obecná vize následujícího zasedání Výboru proti mučení

Úvod

Předseda Výboru M. Matiaško přivítal všechny přítomné a představil program zasedání. Informoval členy, že 25. 10. bude zasedat Rada vlády pro lidská práva, která bude projednávat podnět výboru k nedobrovolným hospitalizacím. K tomuto podnětu proběhla též schůzka organizovaná zmocněnkyní vlády pro lidská práva s náměstkyní ministra spravedlnosti a ministerstva zdravotnictví. V rámci schůzky došlo k podpoře obou podnětů ze strany resortů a též byly částečně upraveny termíny.

2. Informační blok

Informace o činnosti Pracovní skupiny pro efektivní trestní justici Rady vlády pro lidská práva (L. Ouředníčková)

L. Ouředníčková zmínila několik bodů:

- Co se týče započaté práce, nejaktuálnější je připravovaná novela trestního zákoníku. Ta se týká některých podnětů skupiny směřujících ke snížení nadužívání trestní represe, zejména v souvislosti s krádežemi podle odst. 2 a neplnění vyživovací směrnice. Též uvítá, pokud tyto změny připomínková místa podpoří v mezirezortním řízení.
- Skupina má připravený seznam priorit na následující 2 roky, mezi které spadá oblast trestní politiky, zefektivnění práce s pachateli a lepší naplnění práv obětí. Skupina se chce soustředit na dlouhodobé problémy a strategickou úroveň. Jinými slovy, navrhopvat celostní řešení.
- Došlo k posílení členské základny včetně expertů na problematiku obětí.
- další schůzka pracovní skupiny bude 26. 10., scházet se skupina bude 3-4x ročně.

L. Zamboj se zeptal, v jakém stádiu je návrh novely trestního zákoníku.

M. Loula uvedl, že nemá bližší informace, ale cílem je návrh předložit do konce roku.

Informace o Akčním plánu k tématu deinstitucionalizace, o průběhu procesu a o využívání zdrojů z Národního plánu obnovy

K. Holanová k akčnímu plánu uvedla, že materiál byl původně předložen na jednání vlády již v červenci, ale byl stažen z důvodu trvajících rozporů s Ministerstvem financí, které se obávalo zvýšené finanční nákladnosti. Následně byl materiál částečně přepracován, zejména v oblasti financování. Bylo doplněno, že se jedná o rozpočtování například z IROP, Národního fondu obnovy, nebo OP Zaměstnanost+. Přepracovaný materiál měl být vládou projednán příští týden, ale nedopatřením je již na programu tento týden.

Akční plán je navázán na národní strategii rozvoje sociálních služeb. Cílem je přesun z institucionálního do komunitního modelu. Např. jde o malá zařízení (12-18 osob), chráněné bydlení, stacionáře.

Protože je akční plán pouze na roky 2023 – 2025, zaměřuje se na prioritní skupinu – osoby se zdravotním postižením. Primárně se tedy týká transformace domovů pro osoby se zdravotním postižením.

Akční plán byl konzultován s Evropskou komisí, protože se týká základní podmínky pro čerpání financí z IROP. Byl nastaven cíl, aby v roce 2030 bylo 80 % kapacity komunitního charakteru. Zároveň je cílem v rámci novely ukotvit podmínky pro podporu vzniku služeb komunitního charakteru a definici takových služeb (materiální a personální standardy, způsoby financování, atd.). Dalším cílem je v rámci 3 let akčního plánu realizovat 40 transformačních plánů pobytových sociálních služeb.

Mezi další cíle patří práce s klienty formou case managementu nebo využívání terénních a ambulantních služeb primárně místo těch pobytových. Též má vzniknout mezioborová odborná platforma. Procesu transformace by se též měli účastnit uživatelé sociálních služeb. MPSV má tým pracovníků, který poskytuje konzultace a podporu v rámci procesu transformace, vytváří systém pro průběžný sběr dat a analyzuje současný stav.

Posledním cílem je zvýšení obecného povědomí o důležitosti deinstitucionalizace sociálních služeb. V rámci systémového projektu [TRASS](#) budou připravovány konference, kulaté stoly, workshopy a semináře, v plánu je též připravit osvětovou kampaň pro veřejnost.

V předchozích dvou letech byly kraje vyzvány k vytipování zařízení k transformaci. Očekává se až 74 projektů a investice ve výši až 4 a půl miliardy korun. Nejde o finální údaje. Bude vypsána řada výzev z různých zdrojů, do kterých mohou kraje předkládat své projekty.

Celý proces deinstitucionalizace započal už v roce 2007

M. Matiaško upřesnil, že deinstitucionalizace v sociálních službách provádí závazek České republiky plynoucí z čl. 19 úmluvy OSN pro práva osob se zdravotním postižením.

K. Holanová sdělila, že zapojení krajů do projektu není rovnoměrné, jedním z důvodů je, že některé kraje již deinstitucionalizovaly část svých sociálních služeb. Zároveň je ale potřeba zájem krajů, protože centrální politiky bez spoluúčasti krajů nemusí být úspěšné.

Co se týče reakcí na stávající nedostatečné personální a materiální podmínky, na personální zajištění dohlíží inspektoři kvality sociálních služeb a též u Úřadu vlády ČR vznikla pracovní skupina pro práci s klienty náročnými na péči. Co se týče technického zabezpečení, podmínky jsou primárně zaměřeny na jednolůžkové pokoje, dvoulůžkové, pokud si to klienti přejou.

M. Matiaško uvedl, že dle jemu dostupných informací v předchozím roce kontrola proběhla ve 2 z několika set zařízení. Nejde tedy o efektivně využívaný nástroj.

K. Holanová uvedla příklad transformačního plánu. Zařízení s kapacitou 100 osob sídlící v zámečku pořídí 3 domky po 18 osobách, potom postaví nebo nakoupí byty (v zástavbě) a o část kapacitu sníží. Klienti jsou přizváni v procesu participovat.

3. Diskuse případu ve věznici Světlá nad Sázavou ve vazbě na skutkovou podstatu TČ Mučení a jiného nelidského a krutého zacházení (§ 149 zákona č. 40/2009 Sb.)

Předseda M. Matiaško informoval, že předmětem projednávání tohoto případu není hodnotit postup soudce, ale pochopit, jak je tato skutková podstata vykládána a jak se prakticky aplikuje. Také lze diskutovat o možné úpravě skutkové podstaty

P. Doubek získal jako akademické Centrum pro lidská práva a demokracii rozsudky okresního a krajského soudu. Popsal skutkový stav případu. Případ začal v roce 2020, kdy se odsouzená žena (dále také poškozená) během pobytu ve školícím středisku dopustila nevhodného chování (kritizovala studijní plán, neuposlechla výzvy vychovatelky, manipulovala se spínačem radiátoru...). Školící středisko zavolalo dozorčí službu a ta započala odvádění poškozené na oddělení pro výkon kázeňských trestů. Během cesty se stupňovala agrese, poškozená kopala do mříží a verbálně útočila na dozorce. Následně byla připoutána k okenní mříži, kde strávila přibližně 3 a půl hodiny. Několikrát byla přepoutána do různých pozic, včetně pozice, kterou soud připodobnil k ukřižování Ježíše Krista. To připoutání vnímala jako velice ponižující, během této doby se měla též pomočit. Současně na ní z otevřeného okna vál studený vítr. Dozorci se ji měli posmívat a trvat na spoutání, dokud se neomluví. Přestože měla po odpoutání oděrky nebo pohmožděniny, nebyla dovedena k lékaři ihned, ale až o dva dny později.

Věc prošetřila GIBS, která podala návrh na obžalobu, které státní zástupce z Hradce Králové vyhověl a podal obžalobu na 7 dozorců za zločin mučení ve formě spolupachatelství. Okresní soud v Havlíčkově brodě obžalované zprostil obžaloby, mělo jít o legální použití donucovacího prostředku.

Po odvolání státního zástupce krajský soud v Hradci Králové toto prvostupňové rozhodnutí zrušil. Po delším procesu došlo k dosud poslednímu rozsudku (září 2023), kdy okresní soud odsoudil šestici dorozců za zneužití pravomoci úřední osoby.

Okresní soud v původním rozsudku považoval poutání za standardní postup v reakci na agresivní chování poškozené. Jestliže došlo k excesu (pozice ukřižování), jde spíše o systémové pochybení. Krajský soud nesouhlasil zejména proto, že poškozená nikoho nenapadla, nezpůsobila škodu na majetku a ani se nepokusila o útěk, a tudíž nebyl dán zákonný důvod pro spoutání. Okresní soud v souladu s tímto závěrem změnil svou argumentaci. Seznal, že poutání bylo použito spíš jako trest za předchozí chování ve školícím středisku a že byla poškozená vystavena strádání na hraně snesitelnosti po dobu několika hodin.

P. Doubek dále poznamenal, že rozsudek okresního soudu se výrazně liší v hodnocení skutku mezi částmi, kde vysvětluje nepoužití skutkové podstaty mučení a kde vysvětluje aplikaci skutkové podstaty zneužití pravomoci úřední osoby. Není tedy zcela zřejmé, proč nakonec skutková podstata mučení nebyla použita. Proto je potřeba klást si otázku, jestli je skutková podstata mučení prakticky aplikovatelná.

Dalším problémem je nejasný výklad ustanovení o poutání k pevné překážce v zákoně o vězeňské službě. Není zřejmé, zda stačí pouhá obava, nebo musí dojít k útoku. Též žádný právní předpis nestanoví požadavek na vedení záznamů takových incidentů. Dalším problémem je, že maximální doba poutání (2 hodiny) běží od důvodu spoutání. Pokud je takový důvod dán například hned po odpoutání, lze poutání řetězit, což poráží smysl omezení.

Podrobněji se případem zabývá článek v bulletinu Centra pro lidská práva.

M. Jíša se zeptal, zda byli jiní vězni nebo dozorcí přítomni celou dobu. Dále, k čemu je možné připoutat vězně? A jak často může vězeň na toaletu?

P. Doubek doplnil, že dozorcí nebyli přítomni celou dobu, ale různě se střídali. Jiní vězni přítomni nebyli, ale zaznamenali, že byla poškozená pomočena po návratu na celu. Poškozená v průběhu připoutání požadovala přístup na toaletu, ale byl jí odepřen. Zákon nespécifikuje, k jakému předmětu se poutá, pokud jde o pevnou překážku. Vězeňská služba argumentuje potřebou poutat oběma rukama.

M. Matiaško se zeptal, zda vězeňská služba plánuje poutání podrobněji metodicky vymezit.

P. Horák uvedl, že to byla právě vězeňská služba, kdo podal podnět na GIBS. Vězeňská služba celou dobu spolupracuje a přijala řadu opatření, například bylo téma zařazeno do profesní a služební přípravy. Generální ředitel napsal dopis všem příslušníkům. Též byla vydána metodika, resp. bylo téma zahrnuto do metodiky používání donucovacích prostředků. Téma se nazývá „Sebeobrana a použití donucovacích prostředků“, jde o popis na zhruba 2 strany. Poutání je institut, který lze použít pouze v krajním případě a musí skutečně nastat jedna z relevantních situací, tedy fyzické napadení, pokus o útěk, ohrožení vlastního života nebo ohrožení majetku. Rozhodným momentem je zahájení uvedeného jednání. Vězeňská služba je proto aktuálně přesvědčena, že přijala dostatečná opatření.

Metodika je interním materiálem vězeňské služby určeným pro vnitřní potřebu.

Příslušníci obžalovaní v případě ze Světlé jsou zproštěni služby, zatímco se čeká na pravomocné rozhodnutí soudu.

P. Doubek uvedl, že okresní soud u případu ve Světlé shledal systémový nedostatek ve způsobu poutání, které právě spočívalo v poutání k okenní mříži v nevhodné pozici připomínající ukřižování. Z toho vyplývá, že zřejmě nešlo o ojedinělou situaci, ale nelze z toho přesně vyčíst, jaká je běžná praxe ve věznici.

P. Horák zmínil, že metodika se též týká vhodnosti pozice poutání. Zároveň upřesnil, že se osobně domnívá, že pozice ukřižování není součástí běžné praxe.

M. Jíša Zdůraznil, že důležitá je zejména formulace skutkové podstaty mučení. Proto by měl výbor počkat na pravomocné rozhodnutí a následně se vrátit k tématu této skutkové podstaty.

L. Zamboj se zeptal na oblast zákona o zdravotnických službách, konkrétně prolomení mlčenlivosti lékařů ohledně násilí nebo zásahů do integrity vězňů.

P. Horák uvedl, že téma řeší Istanburský protokol, který byl implementován do vnitřních předpisů. Jde o interní předpis, který upravuje prevenci násilí jak ze strany vězeňské služby vůči vězeňským osobám, tak mezi vězněnými osobami. To reaguje na případ z věznice Valdice, kde nebylo možné provést znalecký posudek proto, že vězeň nebyl po incidentu vyšetřen. Implementace proběhla po podrobné diskuzi s Kanceláří Veřejného ochránce práv. Lékařský personál má povinnost zaznamenávat veškeré případy ohlášeného nebo zjištěného násilí mezi vězni, včetně pořízení fotodokumentace.

P. Zvolánek popsal osobní zkušenost ze Světlé, kde je problémem nedostatek zaměstnanců. Zároveň ale ocenil reakci vězeňské služby, kterou považuje za pohotovou.

M. Kaštyl vnímá rozdíl mezi právní úpravou a praxí, proto by bylo vhodné přistoupit ke zmapování judikatury. Navrhl v této věci oslovit Legal Data Hub.

M. Krutina poznamenal, že od právní úpravy nelze očekávat vysokou míru kazuističnosti, soudy by vždy měly posoudit hranici mezi zneužitím úřední pravomoci a mučením. Další otázkou je posouzení, zda jde mezi příslušníkem vězeňské služby a vězněm o stav závislosti. Relevantní je též zjistit, na kolik je podobná praxe jako v případě ve Světlé rozšířená. Zároveň odkázal na Bulharsko, kde se již dříve řešila praxe poutání ke stropu.

P. Horák upřesnil, že při použití donucovacího prostředku je povinné hlášení nadřízenému, pokud došlo ke zranění, je povinná lékařská prohlídka. To vyšetření chrání i samotného příslušníka. Používání donucovacích prostředků též kontroluje dozorcující státní zástupce.

L. Ouředníčková zdůraznila, že situace jako Světlá jsou dopadem hlubších systémových problémů, což je zejména přetíženost vězeňského personálu a související napětí. Proto je zvláště závažné, že má docházet k dalším škrtům. Výbor by se mohl zabývat tím, jak předejít zhoršení situace.

4. Implementace rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věcech B. Ů. proti České republice a Sládková proti České republice: Představení závěrů z kolegia expertů a otázka vhodného pojetí implementace (M. Kaštyl)

M. Kaštyl upozornil, že závěry kolegia vládního zmocněnce již byly zpracovány do zápisu a jsou dostupné na této [webové adrese](#).

Oba rozsudky se týkají problematiky neprovedení účinného vyšetřování špatného zacházení, kterého se měli dopustit policisté. Ty nedostatky spočívaly u Generální inspekce bezpečnostních sborů. Problémové jsou dva body – jednak odlišné pojetí soudu a vnitrostátních orgánů z hlediska závažnosti incidentu, kterým je potřeba se zabývat ze strany nezávislého orgánu (GIBS). A jednak zapojení obětí údajného špatného zacházení na šetření skutečností.

V prvním bodě byla ze strany dotčených orgánů shoda, že není nutná právní změna na úrovni zákonů. Požadavky lze splnit v předtrestní fázi trestního řízení. Je potřeba se zaměřit na problematiku rozpoznání hájitelného tvrzení a na to, že vyšetřování splňuje určité kvalitativní požadavky.

Prvním opatřením v rámci implementace je úprava příslušného interního předpisu ředitele generální inspekce. Tento materiál následně mohou použít další bezpečnostní sbory. Úřad vnitřní kontroly policejního prezidia se vyjádřil kladně, že by to mohl též zapracovat. Dalším opatřením je vypracování praktického pomůcky k rozpoznání hájitelného tvrzení. Spolu s dotčenými orgány byl vypracován návrh, aktuálně probíhá interní připomínkování třetí verze. Třetím opatřením je úprava vzoru poučení, zejména z hlediska srozumitelnosti.

Co se týče druhého bodu, zde je též relevantní úprava vzoru poučení. Zároveň Kancelář veřejného ochránce práv vypracovala informační leták pro oběti, aby věděly, jaké mají práva. Tento leták by měl být zpřístupněn na stránkách GIBS, KVOP i Policie.

Mezi další opatření patří například vzdělávání příslušníků nebo zachycování případů v systémech interní kontroly. Podrobnější informace lze najít v zápisu z kolegia.

Další otázkou je přístup soudů k výkladu některých ustanovení. Bylo by vhodné zmapovat, jak trestní soudy vykládají § 149 trestního zákoníku. Mohli by to být například akademici, třeba Legal Data Hub Univerzity Karlovy.

Do konce listopadu by měla být zaslána zpráva Výboru ministrů ohledně implementace těchto dvou rozsudků. Těmito rozsudky se bude dále zabývat též kolegium expertů.

J. Machačka informoval o existenci Pracovní skupiny ke zvládání složitých situací ve zdravotnictví a sociálních službách. Skupinu vede Tereza Palánová. Výbor by ji mohl pozvat na některé z příštích zasedání a požádat ji o popis práce skupiny.

M. Matiaško vnesl otázku, zda je aktuálně vhodné čekat na pravomocné rozhodnutí nebo nějakou analýzu, než se začne pracovat na možné úpravě skutkové podstaty mučení. Navrhl, aby vznikl mikrotým v rámci výboru, který by na tom zahájil práci.

J. Machačka upozornil, že výbor se včetně bývalé tajemnice již tématem mučení zabýval. Byl tehdy vypracován komplexní podnět. Nabídl, že výboru zprostředkuje výsledky tehdejší práce. Tehdejší úsilí se ale spíše zaměřilo na teoretickou stránku věci, nebyla zkoumána aplikační praxe.

M. Matiaško vyzval členy výboru, aby se do konce října ozvali J. Macháčkovi, zda mají zájem účastnit se mikrotýmu. Zároveň uvedl, že osloví J. Drápala, zda by měl zájem se tímto tématem zabývat. Dále se zeptal M. Kaštyla, zda by bylo možné výboru zpřístupnit dříve uvedenou praktickou pomůcku.

M. Kaštyl uvedl, že pořad probíhá vyjednávání ohledně finální podoby této pomůcky a proto by bylo vhodnější ji zpřístupnit, až bude nalezena shoda. Měla by být finalizována v řádu měsíců, plán je dokončit ji v listopadu.

M. Matiaško odkázal na doporučení výboru OSN proti mučení, aby byl odstraněn nepoměr ve lhůtě pro žádání o náhradu újmy, kterou spáchala úřední osoba zneužitím pravomoci. Tato lhůta je 6 měsíců, zatímco u soukromoprávních vztahů je lhůta 3 roky podle občanského zákoníku. Zde by byla vhodná legislativní změna, která by mohla být velmi jednoduchá. Též zmínil případ H. proti České republice, který se týká nucené sterilizace transgender osob.

5. Podnět Výboru pro práva cizinců a Výboru pro práva dítěte ohledně detence nezletilých cizinců

M. Matiaško uvedl, že situace ohledně detence nezletilých v České republice nejspíše není v souladu s požadavky ESLP a že jde o dlouhodobé téma. Zároveň Výbor pro práva dítěte OSN ve věci projednává stížnost. Proto navrhuje, aby výbor podpořil

M. Jíša se podílel na monitorovací návštěvě v zařízení v Bělé-Jezové. Souhlasí s tím, že by bylo vhodné podnět podpořit, byť považuje prosazení tohoto tématu za velmi složité.

L. Janků předal informace od Odboru azylové a migrační politiky. Pohled Ministerstva vnitra je, že se detence používají jen, pokud to je jediná možnost. Zároveň jde o zabezpečení dotyčných dětí před jinými nebezpečími. Nejde o systém, který by byl v EU ojedinělý. Důležité je, jaká by měla být alternativa. Potenciálně by mohlo jít o polootevřené zařízení, jak již diskutovala Zmocněnkyně vlády pro lidská práva se zástupci Ministerstva vnitra. Takové zařízení by navíc mělo být lepší, než zařízení v Bělé Jezové.

M. Crha potvrdil, že bylo zahájeno jednání o alternativách. Zároveň upřesnil, že cílem podnětu je jak zavést alternativy, tak přestat používat detenci nezletilých. Popsal, že ročně se to týká zhruba 150 nezletilých. Alternativy jsou v podnětu popsány vágně záměrně, aby byl otevřený prostor pro další jednání.

Hlasování 1 – podpora podnětu

Pro	12
Proti	0
Zdržel se	1

Výbor vyjádřil podporu podnětu Výboru pro práva cizinců a Výboru pro práva dětí týkající se detence nezletilých cizinců.

6. Různé a závěr

L. Zamboj poukázal na zprávu komisařky EU pro lidská práva. Některá z témat, která jsou zde řešená, jsou aktuální a otevřená.

Jedním z nich je otázka nucených sterilizací. Tento výbor se výrazně podílel na tom, že byl přijat zákon. Problémem je ale aplikace – prokazování nezákonného postupu při sterilizacích je v některých případech vedeno problematickým způsobem. Jde o chybu státu, který dlouho věděl o tomto problému, ale nepodnikl kroky k zachování důkazů, například prodloužení skartačních lhůt u zdravotnické dokumentace. Proto navrhuje, aby se výbor obrátil na ministerstvo zdravotnictví, aby dodalo aktuální statistický přehled úspěšnosti a počtu vyřízených žádostí, případně aby informoval o dalších starostech nebo problémech, které souvisí s vyřizováním žádostí.

Dalším tématem je policejní násilí. K tomu by se výbor také mohl vrátit, v minulosti se tím zabýval, ale jde stále o otevřené téma.

Komisařka se též zabývá deinstitucionalizací. Mimo jiné se vymezuje proti budování dalších zařízení rezidenčního typu i nebo i rekonstrukci těch velkých zařízení.

Výbor by s těmito podněty mohl pracovat.

M. Matiaško navrhuje, aby zástupkyně Ministerstva zdravotnictví, paní Svobodová, informovala výbor na příštím zasedání o otázce nucených sterilizací.

M. Loula představil statistiky ohledně napadení příslušníků a občanských zaměstnanců ve věznicích a ústavech pro výkon zabezpečovací detence ze strany vězněných osob a chovanců. Data se týkají prvních 8 měsíců roku 2023. Počty i brutalita napadení se navyšují. Aktuálně jsou napadány i občanské zaměstnankyně, vychovatelky.

Napadeno obviněnou osobou bylo 5 příslušníků, napadení odsouzenou osobou byli 3 občanskí zaměstnanci a 35 příslušníků a napaden chovancem byl 1 příslušník. Ne ve všech případech to vedlo k pracovní neschopnosti, ale nebylo to ojedinělé.

M. Matiaško navrhl na prosincovém zasedání udělat samostatný bod, kdy by Horák představil aktuální informace a trendy podmínek ve výkonu trestu.

Příští zasedání proběhne 6. 12. (**aktuální informace k 22. 12. 2023 – zasedání bylo přesunuto na 15. 1. 2024**).

J. Machačka představil iniciativu zmocněnkyně vlády týkající se problematiky vězeňství. Na Ministerstvu spravedlnosti bude probíhat k určitým organizačním změnám. V návaznosti na to by zmocněnkyně chtěla přinést podněty pro nově nastoupivší kolegy na Ministerstvu spravedlnosti. Členové výboru by se mohli podílet na přípravě těchto podnětů.

M. Loula upřesnil, že realističtější ambicí je udržitelnost. Na ministerstvu se ruší sekce vězeňství a rezortní kontroly, navíc se nepodařilo navýšit finanční prostředky pro vězeňskou službu a odchází zaměstnanci. I přes velmi omezené možnosti se ale dějí i pozitivní věci, se kterými by se mohl výbor seznámit na některém příštím zasedání.

M. Matiaško ukončil zasedání.
